

Határozatok Tára

A TÖRVÉNYSZÉK ÍTÉLETE (kilencedik tanács)

2022. január 12.*

„Intézményi jog – Az Európai Ügyészség létrehozására vonatkozó megerősített együttműködés – (EU) 2017/1939 rendelet – Az Európai Ügyészség európai ügyészeinek kinevezése – A Belgium által jelölt egyik jelölt kinevezése – Az európai ügyészek kinevezésére alkalmazandó szabályok”

A T-647/20. sz. ügyben,

Jean-Michel Verelst (lakóhelye: Éghezée [Belgium], képviseli: C. Molitor ügyvéd)

felperesnek

az **Európai Unió Tanácsa** (képviselek: K. Pleśniak, R. Meyer és K. Kouri, meghatalmazotti minőségben)

alperes ellen

támogatja:

a **Belga Királyság** (képviselek: C. Pochet, M. Van Regemorter és M. Jacobs, meghatalmazotti minőségben)

beavatkozó fél,

az Európai Ügyészség európai ügyészeinek kinevezéséről szóló 2020. július 27-i (EU) 2020/1117 tanácsi végrehajtási határozatnak (HL 2020. L 244., 18. o.) az Yves van den Berget az Európai Ügyészség európai ügyészévé kinevező és a felperes jelentkezését elutasító részének megsemmisítése iránt az EUMSZ 263. cikk alapján benyújtott kérelme tárgyában,

A TÖRVÉNYSZÉK (kilencedik tanács),

tagjai: M. J. Costeira elnök, M. Kancheva (előadó) és T. Perišin bírák,

hivatalvezető: E. Coulon,

meghozta a következő

* Az eljárás nyelve: francia.

Ítéletet

A jogvita előzményei

- 1 A felperes, Jean-Michel Verelst, 2010 óta tölti be a procureur du Roi de Bruxelles (brüsszeli királyi ügyész, Belgium) adózásra szakosodott helyettesének feladatkörét. A felperes emellett 2017. január 2-a óta a belga ügyészségen belül az Organe central pour la saisie et la confiscation (lefoglalásért és elkobzásért felelős központi szerv, a továbbiakban: OCSC) igazgatója, miután 2013 decemberétől annak igazgatóhelyettese volt.
- 2 2017. október 12-én az Európai Unió Tanácsa elfogadta az Európai Ügyészség létrehozására vonatkozó megerősített együttműködés bevezetéséről szóló (EU) 2017/1939 rendeletet (HL 2017. L 283., 1. o.). Ez a rendelet az Európai Unió szerveként létrehozza az Európai Ügyészséget, és meghatározza az annak működésére vonatkozó szabályokat.
- 3 A 2017/1939 rendelet (40) preambulumbekzdése értelmében:
„Az Európai Főügyész és az európai ügyészek kinevezésére szolgáló eljárásnak biztosítania kell e hivatalok függetlenségét. Legitimitásukat a kinevezési eljárásban részt vevő uniós intézményektől kell nyerniük.”
- 4 A 2017/1939 rendelet (41) preambulumbekzdésének szövege a következő:
„A kiválasztással foglalkozó tanácsadó testületnek össze kell állítania az Európai Főügyész tisztségének betöltésére kiválogatott jelöltek listáját. A tanácsadó testület működési szabályzata kidolgozásának és tagjai kinevezésének hatáskörét – a[z] [Európai] Bizottság javaslata alapján – a Tanácsra kell ruházni. Ez a végrehajtási hatáskör az EUMSZ 86. cikke alapján a Tanácsra ruházott konkrét hatáskörön alapul, és tükrözi az Európai Ügyészség sajátos jellegét, amely amellett, hogy uniós szerv, továbbra is szorosan beágyazódik a nemzeti jogi struktúrákba. Az Európai Ügyészség olyan eljárások keretében fog működni, amelyben a legtöbb egyéb szereplő nemzeti szintű, mint például a bíróságok, a rendőrség és más büntető hatóságok, és ezért a Tanácsnak kifejezett érdeke, hogy aktívan részt vegyen a kinevezési eljárásban. E hatáskörnek a Tanácsra ruházása a nemzeti bírósági és ügyészségi struktúrákra közvetlenül hatást gyakorló döntéshozatali hatáskör potenciálisan érzékeny jellegét is kellőképpen tükrözi [...]”
- 5 A 2017/1939 rendelet 16. cikke (1) bekezdésének megfelelően az Európai Ügyészség létrehozását célzó megerősített együttműködésben részt vevő minden tagállamnak három személyt kell jelölnie az európai ügyész tisztségére az adott tagállam ügyészi vagy bírói karának azon aktív tagjai közül, akik rendelkeznek a magasabb szintű ügyészi vagy bírói tisztségbe történő kinevezéshez – az érintett tagállamban – szükséges képesítéssel, és akik a nemzeti jogrendszereket, a pénzügyi nyomozásokat és a büntetőügyekben folytatott nemzetközi igazságügyi együttműködést illetően releváns gyakorlati tapasztalatra tettek szert.
- 6 A 2017/1939 rendelet 16. cikkének (2) bekezdése előírja, hogy az ugyanezen rendelet 14. cikkének (3) bekezdésében említett kiválasztással foglalkozó tanácsadó testület indokolással ellátott véleményének kézhezvételét követően a Tanács kiválasztja és kinevezi a jelöltek egyikét az adott tagállam európai ügyészévé, és ha a kiválasztással foglalkozó tanácsadó testület azt állapítja meg, hogy egy adott jelölt nem teljesíti az európai ügyész feladatainak ellátásához szükséges feltételeket, akkor ez a véleménye kötelező erővel bír a Tanácsra nézve. A 2017/1939 rendelet

16. cikkének (3) bekezdése értelmében a Tanács az európai ügyészeket egyszerű többséggel választja és nevezi ki hatéves, nem megújítható időtartamra, és határozhat úgy, hogy a hatéves időszak leteltével legfeljebb három évvel meghosszabbítja megbízatásukat.
- 7 A 2017/1939 rendelet 14. cikke (3) bekezdésének megfelelően a Tanács megállapítja a kiválasztással foglalkozó tanácsadó testület működési szabályzatát, és a Bizottság javaslata alapján határozatot hoz tagjainak kinevezéséről.
- 8 2018. július 13-án a Tanács elfogadta a 2017/1939 rendelet 14. cikkének (3) bekezdésében meghatározott, kiválasztással foglalkozó tanácsadó testület működési szabályzatáról szóló (EU) 2018/1696 végrehajtási határozatot (HL 2018. L 282., 8. o.).
- 9 A 2018/1696 végrehajtási határozat melléklete a „Működési szabályzat” címet viseli (a továbbiakban: a kiválasztással foglalkozó tanácsadó testület működési szabályzata). E szabályzatnak az európai ügyészek kinevezésére irányuló eljárásra vonatkozó VI.2. pontja értelmében a tagállam által előterjesztett jelentkezések kézhezvételét követően a kiválasztással foglalkozó tanácsadó testület azokat az (EU) 2017/1939 rendelet 16. cikkének (1) bekezdésében meghatározott követelményekre tekintettel bírálja el, és meghallgatja a jelölt személyeket, akiknek személyesen kell megjelenniük a meghallgatáson. Ugyanezen szabályzat VII.2. pontja előírja, hogy „[a]z elbírálás és a meghallgatás során tett megállapításai alapján a kiválasztással foglalkozó tanácsadó testület véleményt fogalmaz meg a jelölteknek az európai ügyészek feladatainak ellátásához szükséges képzéséről, és kifejezetten állást foglal abban a kérdésben, hogy a jelölt megfelel-e a [...] 2017/1939 rendelet 16. cikkének (1) bekezdésében előírt feltételeknek. Az említett VII.2. pont harmadik bekezdése értelmében „[a] kiválasztással foglalkozó tanácsadó testület a jelölteket a képzésük és a tapasztalatuk szerint rangsorolja”, amely rangsorolásnak „tükröznie kell a kiválasztással foglalkozó tanácsadó testület preferenciájának sorrendjét, és annak követése nem kötelező a Tanács számára”.
- 10 Három személynek a 2017/1939 rendelet 16. cikkének (1) bekezdése értelmében az európai ügyész tisztségére való jelölése érdekében a belga hatóságok pályázati felhívást tettek közzé a 2019. január 25-i *Moniteur belge*-ben, amelyre hat pályázó, köztük a felperes válaszolt. E pályázókat 2019. március 14-én hallgatta meg a Collège des procureurs généraux (főügyészi testület) és a Procureur fédéral de Belgique (Belgium szövetségi ügyésze). 2019. március 20-i véleményében a főügyészi testület a felperesnek az európai ügyészi állásra való jelentkezésével kapcsolatban jelezte, hogy „a [felperes] korábbi és jelenlegi feladatkörei, különösen a gazdasági, pénzügyi és adóügyi bűncselekmények elleni küzdelem terén, valamint az OCSC (európai – AR – és nemzetközi – CARIN – feladatok) igazgatása keretében szerzett tapasztalata előnyt jelentenek az Európai Ügyészség európai ügyészeként ellátandó feladatok tekintetében.” E testület azonban jelezte, hogy „[a felperes] nem tudta meggyőzni a főügyészi testületet arról, hogy kellően világos elképzelése van a jövőbeli Európai Ügyészség és [valamely tagállam európai] ügyészenek feladatairól”. Következésképpen a főügyészi testület a felperessel kapcsolatban „az európai ügyészi megbízatásra vonatkozóan fenntartásos véleményt adott ki (nagyon kedvező – kedvező – fenntartásos – kedvezőtlen skálán)”.
- 11 2019. április 11-i levelében a belga igazságügyi miniszter tájékoztatta a felperest, hogy a 2017/1939 rendelet 16. cikke (1) bekezdésének megfelelően 2019. március 29-én három személyt jelölt a kiválasztással foglalkozó tanácsadó testület elnökének az európai ügyészi álláshelyre, jelezve, hogy a felperes a jelölt személyek között van.
- 12 A felperest a kiválasztással foglalkozó tanácsadó testület 2019. május 24-én meghallgatta.

- 13 2019. június 20-án a kiválasztással foglalkozó tanácsadó testület indokolással ellátott véleményyt küldött a Tanácsnak a Belga Királyság által az európai ügyész tisztségére jelölt személyeket illetően.
- 14 E véleményben a kiválasztással foglalkozó tanácsadó testület mindenekelőtt pontosította, hogy az önéletrajzok és a motivációs levelek áttekintése, valamint a 2019. május 23-i és 24-i meghallgatások alapján úgy véli, hogy a Belga Királyság által az európai ügyész tisztségére jelölt személyek teljesítik a 2017/1939 rendelet 16. cikkének (1) bekezdésében meghatározott feltételeket.
- 15 Ezt követően a kiválasztással foglalkozó tanácsadó testület jelezte, hogy az említett jelölteket preferenciális sorrendbe állította, amelyben a felperes az első, míg Yves van den Berge a harmadik helyen szerepelt.
- 16 A felperest illetően a kiválasztással foglalkozó tanácsadó testület e sorrendet az alábbiakkal indokolta:

„A testület úgy ítélte meg, hogy a jelölt személyek közül [a felperes] a legalkalmasabb arra, hogy betöltse az európai ügyészi tisztséget az Európai Ügyészségen. A [felperes] a procureur du Roi de Bruxelles helyettese, az [OCSC] igazgatója a belgiumi szövetségi igazságügyi hivatalnál. Pályafutása során jelentős tapasztalatra tett szert a súlyos pénzügyi bűncselekmények kivizsgálásában és üldözésében, ideértve a pénzmosást és a súlyos körhintacsálást is. Emellett értékes tapasztalatot szerzett a büntetőügyekben folytatott igazságügyi együttműködés terén. [A felperes] a Camden vagyon-visszaszerzési ügynökségközi hálózat (CARIN) irányítócsoportjának tagja és kapcsolattartója, és rendszeresen részt vesz a jogellenesen szerzett vagyonok elkobzásával kapcsolatos [uniós] munkacsoportokban. [A felperes] nagy munkaképességről tett tanúbizonyságot multikulturális környezetben, ideértve az övétől eltérő jogrendszerekkel való együttműködés képességét, és az uniós intézmények jogi hátterének alapos ismeretéről. A felperes továbbá alapos vezetői ismeretekkel rendelkezik.

A meghallgatása során [a felperes] stratégiai szemléletet mutatott be az európai ügyésznek az Európai Ügyészségen belül betöltött szerepéről és működéséről, és nagyon pontos válaszokat adott a testület által feltett kérdésekre. Bizonyította a [2017/1939] rendeletnek, valamint azon kihívásoknak a megfelelő megértését, amelyekkel az Európai Ügyészség szembesülhet, és azokra használható megoldásokat javasolt. A testület értékelte annak hangsúlyozását, hogy az Európai Ügyészségnek az eljárásaiban tiszteletben kell tartania az alapvető és eljárási jogokat. A testület különösen értékelte a felperesnek a jogellenesen szerzett vagyon lefoglalására és visszaszerzésére vonatkozó szakértelmét, valamint a lehetséges konfliktusok megoldásában alkalmazott gyakorlatias megközelítését. A testület meg van győződve arról, hogy [a felperes] megfelel minden ahhoz szükséges feltételnek, hogy a hatékony európai ügyész legyen.”

- 17 Az európai ügyészek kiválasztásának és kinevezésének kérdését a Bel- és Igazságügyi Tanács tanácsosai hat egymást követő, 2019. szeptember 9-én, november 26-án és december 12-én, valamint 2020. július 1-jén, 20-án és 22-én tartott ülésen vizsgálták meg (a továbbiakban: COPEN-ülések).

18 2019. szeptember 18-én a Tanács elnöksége továbbította az Állandó Képviselők Bizottságának (Coreper) egy, az „Európai ügyészek kiválasztására szolgáló feladatok és eljárások” című dokumentumot. E dokumentum 8. pontja a következőket tartalmazta:

„Az előkészítő technikai munkákat a Tanács hatáskörrel rendelkező szervei (az esettől függően a COPEN munkacsoport és/vagy IB tanácsadók munkacsoportja) végzik. A vizsgálatot a kiválasztási bizottság végzi a kiválasztással foglalkozó tanácsadó testület által küldött, indokolással ellátott vélemények alapján, figyelembe véve e testület nem kötelező preferenciális sorrendjébe való besorolást, és azt, hogy e testület már gondosan értékelt a szűkített listára felvett jelöltek érdemeit és szakmai képességét, [valamint] minősítését. E vizsgálatot követően a Tanács hatáskörrel rendelkező szerve javaslatot tesz az európai ügyészek személyére, és javasolja a [Corepernek], hogy nevezze ki őket. A [2017/1939] rendelet 16. cikke [(3) és (4) bekezdésének] megfelelően a részt vevő tagállamok egyszerű többségével a Tanács választja ki és nevezi ki az európai ügyészeket.”

19 A 2019. november 26-i COPEN-ülésen a belga küldöttség jelezte, hogy *[bizalmas]*.¹

20 A 2019. december 12-i COPEN-ülésen *[bizalmas]*.

21 2020. február 27-én a Belga Királyság írásbeli indokolást küldött a Tanácsnak a *[bizalmas]*-ról.

22 Ezen írásbeli indokolásában a Belga Királyság *[bizalmas]*.

23 A Belga Királyság ezt követően a főügyészi testület és a szövetségi ügyész álláspontját a következőképpen fejtette ki:

„*[Bizalmas]*”

24 A Belga Királyság továbbá az alábbiak szerint jelezte, hogy miért vélte úgy, hogy a jelen ügyben a főügyészi testület véleményét kell figyelembe venni:

„*[Bizalmas]*”

25 A Belga Királyság azt is pontosította, hogy „*[bizalmas]*”.

26 Írásbeli indokolásának végkövetkeztetéseként a Belga Királyság jelezte, hogy „*[bizalmas]*”.

27 A 2020. július 1-jei COPEN-ülésen a Tanács elnöksége emlékeztetett arra, hogy *[bizalmas]*.

28 Következésképpen a Belga Királyság európai ügyésze kiválasztásának és kinevezésének kérdése az „ANTICI csoport” 2020. július 13-i ülésén vita tárgyát képezte.

29 2020. július 24-én a Coreper elfogadta az Európai Ügyészség európai ügyészeinek kinevezéséről szóló határozat tervezetét.

30 2020. július 27-én a Tanács elfogadta az Európai Ügyészség európai ügyészeinek kinevezéséről szóló, 2020. július 27-i (EU) 2020/1117 tanácsi végrehajtási határozatot (HL 2020. L 244., 18. o.; a továbbiakban: megtámadott határozat).

¹ Kitakart bizalmas adatok.

- 31 A megtámadott határozat (7) és (8) preambulumbekzdésének szövege a következő:
- „(7) A kiválasztással foglalkozó tanácsadó testület minden, az (EU) 2017/1939 rendelet 16. cikkének (1) bekezdésében foglalt feltételeket teljesítő jelöltre vonatkozóan elkészítette és a Tanácsnak benyújtotta az indokolással ellátott véleményt, amely véleményeket a Tanács 2019. május 29-én, június 20-án, október 11-én, november 18-án, december 10-én és 2020. július 16-án kézhez kapott.
- (8) A kiválasztással foglalkozó tanácsadó testület a kiválasztással foglalkozó tanácsadó testület működési szabályzatának VII. szabálya 2. pontja negyedik bekezdésének megfelelően a jelölteket a képesítésük és a tapasztalatuk szerint rangsorolta. A rangsorolás a kiválasztással foglalkozó tanácsadó testület preferenciájának sorrendjét tükrözi, és annak követése nem kötelező a Tanács számára.
- 32 A megtámadott határozat (12) preambulumbekzdésében a Tanács jelezte, hogy értékelte az egyes jelöltek érdemeit, figyelembe véve a kiválasztással foglalkozó tanácsadó testület által benyújtott, indokolással ellátott véleményt is. E határozat (13) preambulumbekzdésében a Tanács pontosította, hogy ezen értékelés eredményeképpen a Tanács a kiválasztással foglalkozó tanácsadó testület preferenciájának a részt vevő tagállamok által jelölt személyekre vonatkozóan megállapított, nem kötelező jellegű sorrendjét követte, kivéve a Belgium, Bulgária és Portugália által jelölt személyeket illetően, akik esetében az említett jelöltek érdemeinek a Tanács érintett előkészítő szerveiben elvégzett eltérő értékelésre támaszkodott.
- 33 A megtámadott határozat 1. cikke értelmében:
- „A Tanács a következő személyeket nevezi ki az Európai Ügyészség európai ügyészeivé ideiglenes alkalmazottként, AD 13 besorolási fokozatban, a 2020. július 29-től kezdődő hatéves, nem megújítható időtartamra:
- Yves van den Berge
- [...]”
- 34 2020. október 7-i levelében a Tanács közölte a felperessel, akárcsak az összes többi elutasított jelölttel a megtámadott határozatot, valamint a másik jelölt – a jelen esetben Y. van den Berge – kinevezésére vonatkozó határozatának alátámasztására felhozott okokra vonatkozó releváns információkat.
- 35 Így a Tanács pontosította, hogy *[bizalmas]*.
- 36 E tekintetben a Tanács több pontosítással is szolgált. Így jelezte, hogy *[bizalmas]*.
- 37 A Tanács azt is hangsúlyozta, hogy *[bizalmas]*.
- 38 Egyébiránt a Tanács jelezte, hogy *[bizalmas]*.
- 39 E levélben a Tanács azt is pontosította, hogy *[bizalmas]*.

40 2020. október 19-i levelében a felperes azt kérte a Tanácstól, hogy küldje meg számára a kiválasztási eljárás lefolytatásával kapcsolatos valamennyi dokumentumot. Válaszul a Tanács 2020. november 25-én közölte a felperessel a jelentkezésének a kiválasztással foglalkozó tanácsadó testület általi értékelését, a Belga Királyság által annak érdekében adott írásbeli indokolást, hogy eltérjen a kiválasztással foglalkozó tanácsadó testület által az e tagállam által az európai ügyész tisztségére jelölt személyekre vonatkozóan felállított preferenciális sorrendtől, a 2019. november 26-i, 2019. december 12-i és 2020. július 1-jei COPEN-ülések jegyzőkönyvei kivonatainak az említett tagállam által választott jelöltekre vonatkozó részét, valamint a 2019. december 18-i 12175/19. sz. tanácsi dokumentumot, amely meghatározta az európai ügyészek kinevezése tekintetében a Tanácson belül követendő belső eljárást, továbbá az ANTICI-csoport e folyamatban való részvételéről szóló másik két dokumentumot.

Az eljárás és a felek kérelmei

- 41 A Törvényszék Hivatalához 2020. október 21-én benyújtott keresetlevelével a felperes előterjesztette a jelen keresetet.
- 42 A Törvényszék Hivatalához 2021. január 18-án benyújtott beadványában a Belga Királyság kérte, hogy a Tanács kereseti kérelmeinek támogatása érdekében a jelen eljárásba beavatkozhatson. A Törvényszék kilencedik tanácsának elnöke a 2021. február 23-i határozatával megengedte e beavatkozást. A Belga Királyság benyújtotta beadványát, és a felek tájékoztatták a Törvényszéket, hogy nem kívánnak azzal kapcsolatban az előírt határidőn belül észrevételeket tenni.
- 43 2021. január 26-án a Tanács benyújtotta a Törvényszék Hivatalához az ellenkérelmet.
- 44 A Tanács által a Törvényszék eljárási szabályzatának 66. cikke alapján 2021. február 11-én benyújtott, indokolással ellátott, erre irányuló kérelem alapján a Törvényszék úgy határozott, hogy a jelen ítélet nyilvános változatából kihagyja a Tanács 2020. október 7-i, a keresetlevélhez csatolt levelének, valamint a Tanács 2020. november 25-i, az ellenkérelemhez csatolt levelének és mellékleteinek tartalmát.
- 45 A felperes és a Tanács 2021. március 12-én, illetve április 19-én nyújtotta be válaszát, illetve viszonzválaszát.
- 46 Berke B. bíró 2021. augusztus 1-jén bekövetkezett halálát követően a kilencedik tanács elnöke a tanács létszámának kiegészítése érdekében másik bírót jelölt ki.
- 47 A Törvényszék az eljárási szabályzat 89. cikke szerinti pervezető intézkedések keretében írásbeli kérdéseket intézett a felekhez. A felek e kérdésekre a kiszabott határidőn belül válaszoltak.
- 48 A Törvényszék az eljárási szabályzat 106. cikkének (3) bekezdése alapján úgy határozott, hogy a keresetről az eljárás szóbeli szakaszának mellőzésével határoz.
- 49 A felperes azt kéri, hogy a Törvényszék:
- semmisítse meg a megtámadott határozatot annyiban, amennyiben az Y. van den Berget nevezi ki az Európai Ügyészség európai ügyészévé 2020. július 29-től;
  - a Tanácsot kötelezze a költségek viselésére.

- 50 A Tanács azt kéri, hogy a Törvényszék:
- a keresetet mint megalapozatlant utasítsa el;
  - a felperest kötelezze a költségek viselésére;
  - másodlagosan, a Törvényszék az EUMSZ 264. cikk második bekezdésének megfelelően tartsa fenn a megtámadott határozat joghatásait addig, amíg e jogi aktust fel nem váltja a szabályszerűen elfogadott új jogi aktus, de legfeljebb azt követően 24 hónapig, hogy az uniós bíróságok a jelen ügyet véglegesen elbíráló határozata hatályba lép.
- 51 A Belga Királyság azt kéri, hogy a Törvényszék utasítsa el a keresetet.

A jogkérdésről

- 52 Keresete alátámasztása érdekében a felperes lényegében három jogalapra hivatkozik. Az első jogalap lényegében az európai ügyészek kinevezésére alkalmazandó szabályok, különösen a 2017/1939 rendelet 14. cikkének (3) bekezdésében és 16. cikkének (1)–(3) bekezdésében megállapított eljárási szabályok, valamint a 2018/1696 végrehajtási határozat 1. cikkének, a kiválasztással foglalkozó tanácsadó testület működési szabályzata VI.2. és VII.2. pontjának, valamint a hátrányos megkülönböztetés tilalmának megsértésén alapul. A második jogalap az EUMSZ 296. cikkben említett és az Európai Unió Alapjogi Chartájának 41. cikkében rögzített indokolási kötelezettség megsértésén alapul. A harmadik jogalap a megfelelő ügyintézés elvének és a gondoskodási kötelezettségnek a megsértésén, valamint nyilvánvaló értékelési hiba elkövetésén alapul.

Az európai ügyészek kinevezésére irányuló eljárást szabályozó rendelkezések és a hátrányos megkülönböztetés tilalmának megsértésére vonatkozó első jogalapról

- 53 Az első jogalap két részből áll.

Az első jogalap első részéről

- 54 Az első jogalap első részében a felperes lényegében azt állítja, hogy a Tanács megsértette a megtámadott határozat elfogadására irányuló eljárást szabályozó rendelkezéseket azzal, hogy a Belga Királyság által jelölt három jelölt érdemeinek összehasonlítását e tagállam főügyészi testületének és szövetségi ügyészének véleménye alapján végezte el, nem pedig a kiválasztással foglalkozó tanácsadó testület véleménye alapján.
- 55 A felperes e tekintetben azt állítja, hogy a 2017/1939 rendelet 16. cikkéből kitűnik, hogy a Tanács a kiválasztással foglalkozó tanácsadó testület indokolással ellátott véleményének kézhezvételét követően kiválasztja és kinevezi az Európai Ügyészségben részt vevő minden egyes tagállam által jelölt három személy egyikét. Ebből következik, hogy a szóban forgó három jelölt egyikének a Tanács általi kiválasztása szükségszerűen a kiválasztással foglalkozó tanácsadó testület véleményén alapul. A felperes szerint a Tanács ily módon nem helyettesítheti a kiválasztással foglalkozó tanácsadó testület véleményét az érintett tagállam vagy a hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóság véleményével, amelynek szerepe a 2017/1939 rendelet 16. cikkének (1) bekezdésében előírt feltételeknek megfelelő három személy jelölésére korlátozódik.

- 56 A 2017/1939 rendelet 16. cikkének ezen értelmezését maga a Tanács is megerősítette az ellenkérelem mellékleteként benyújtott, az európai ügyészek kinevezése céljából a Tanácson belül követendő eljárás létrehozásáról szóló, 2019. szeptember 18-i 12175/19. sz. belső dokumentumban.
- 57 Márpedig a felperes szerint a megtámadott határozat (13) preambulumbekzdéséből, valamint a Tanács 2020. október 7-i leveléből és a Tanács által az ellenkérelem mellékleteként benyújtott bizonyítékokból kitűnik, hogy a Belga Királyság által jelölt valamely jelölt európai ügyészi álláshelyre való kinevezését illetően a Tanács azáltal, hogy a belga főügyészi testület és Belgium szövetségi ügyészének véleményét fogadta el – a 2017/1939 rendelet 16. cikkének megsértésével –, elutasította az e tagállam által jelölt személyek érdemeinek a kiválasztással foglalkozó tanácsadó testület által elvégzett összehasonlítását, egy másik, a 2017/1939 rendeletben nem előírt összehasonlítás javára, amelyet arra felhatalmazással nem bíró szervek végeztek el.
- 58 A Tanács és a Belga Királyság vitatja a felperes érveit.
- 59 Mindenekelőtt meg kell állapítani, hogy a felperes nem vitatja a megtámadott határozat elfogadásához vezető, a fenti 10–30. pontban ismertetett eljárás lefolytatásának tényét.
- 60 Arra is rá kell mutatni, hogy a felperes nem hozott fel jogellenességi kifogást sem a 2017/1939 rendelet 16. vagy 14. cikkével, sem a kiválasztással foglalkozó tanácsadó testület működési szabályzatával szemben, hanem azt állítja, hogy a Tanács a jelen ügyben megsértette e rendelkezéseket.
- 61 E tekintetben a megtámadott határozat elfogadásához vezető eljárást szabályozó rendelkezéseket illetően emlékeztetni kell arra, hogy a 2017/1939 rendelet 16. cikke (2) bekezdésének megfelelően a kiválasztással foglalkozó tanácsadó testület indokolással ellátott véleményének kézhezvételét követően a Tanács az adott tagállam által jelölt három jelölt egyikét kiválasztja és kinevezi e tagállam európai ügyészévé. Ugyanezen rendelkezés értelmében kimondja, hogy ha a kiválasztással foglalkozó tanácsadó testület azt állapítja meg, hogy egy adott jelölt nem teljesíti az európai ügyész feladatainak ellátásához szükséges feltételeket, akkor ez a véleménye kötelező erővel bír a Tanácsra nézve.
- 62 Emlékeztetni kell arra is, hogy a 2017/1939 rendelet 16. cikkének (3) bekezdése értelmében „[a] Tanács az európai ügyészeket egyszerű többséggel választja és nevezi ki hatéves, nem megújítható időtartamra [...]”
- 63 A kiválasztással foglalkozó tanácsadó testület feladatainak pontos terjedelmét a kiválasztással foglalkozó tanácsadó testület működési szabályzata határozza meg.
- 64 Így a kiválasztással foglalkozó tanácsadó testület működési szabályzata VI.2. pontjának megfelelően e testület a 2017/1939 rendelet 16. cikkének (1) bekezdésében meghatározott követelményekre tekintettel bírálja el és hallgatja meg a jelölt személyeket, akiknek a meghallgatása személyesen történik. Ugyanezen szabályzat VII.2. pontjának első bekezdése értelmében az elbírálás és a meghallgatás során tett megállapításai alapján a kiválasztással foglalkozó tanácsadó testület véleményt fogalmaz meg a jelölteknek az európai ügyészek feladatainak ellátásához szükséges képezéséről, és kifejezetten állást foglal abban a kérdésben, hogy a jelölt megfelel-e a 2017/1939 rendelet 16. cikkének (1) bekezdésében előírt feltételeknek. A kiválasztással foglalkozó tanácsadó testület működési szabályzata VII.2. pontja második

- bekezdésének megfelelően „[a]bban az esetben, ha a jelöltek nem felelnek meg az [...] előírt feltételeknek, a kiválasztással foglalkozó tanácsadó testületnek a titkárságán keresztül az érintett tagállamoktól megfelelő számú új személy jelölését kell kérnie.”. Végül ugyanezen működési szabályzat VII.2. pontjának harmadik bekezdése értelmében a kiválasztással foglalkozó tanácsadó testület a jelölteket a képesítésük és a tapasztalatuk szerint rangsorolja, amely preferenciális sorrendet jelent, és amelynek követése nem kötelező a Tanács számára.
- 65 E rendelkezésekből kitűnik, hogy az európai ügyészek kinevezési eljárását illetően, ahogyan arra a Tanács helyesen rámutat, a kiválasztással foglalkozó tanácsadó testület két különböző feladatot lát el. Az első feladata, hogy véleményt fogalmazzon meg a jelölteknek az európai ügyészek feladatai ellátásához szükséges képesítéséről, és kifejezetten állást foglaljon abban a kérdésben, hogy a jelölt megfelel-e az 2017/1939 rendelet 16. cikkének (1) bekezdésében előírt feltételeknek. Ez a vélemény, amelyet a kiválasztással foglalkozó tanácsadó testület a jelentkezések elbírálását és a jelöltek személyes meghallgatását követően ad ki, akkor kötelező a Tanácsra nézve, ha e testület azt állapítja meg, hogy egy adott jelölt nem teljesíti az európai ügyész feladatainak ellátásához szükséges feltételeket. Ilyen esetben a kiválasztással foglalkozó tanácsadó testület új személy jelölését kéri az érintett tagállamtól. A Tanács, amely a 2017/1939 rendelet 16. cikkének (2) bekezdése értelmében csak azt követően választhatja ki és nevezheti ki az érintett tagállam által jelölt három jelölt egyikét, hogy megkapta a kiválasztással foglalkozó tanácsadó testületnek az említett jelöltek e feladat ellátásához szükséges képesítésével kapcsolatos, indokolással ellátott véleményét, e tekintetben tehát csak akkor hozhat határozatot, ha az érintett tagállam által jelölt három jelölt pozitív indokolással ellátott véleményt kap a kiválasztással foglalkozó tanácsadó testülettől. Ebből következik, hogy az említett testület első feladata annak biztosítása, hogy a Tanács három olyan jelölt közül válasszon, akik képesítésükre tekintettel mind teljesítik az európai ügyész feladatainak ellátásához szükséges feltételeket.
- 66 A kiválasztással foglalkozó tanácsadó testület második feladata az érintett tagállam által jelölt személyek rangsorolása ez utóbbiak képesítése és tapasztalata alapján, vagyis az említett jelöltek érdemeinek összehasonlítása, amely preferenciális sorrendet tükröz. Ahogyan az a fenti 64. pontban szerepel, a kiválasztással foglalkozó tanácsadó testület működési szabályzata VII.2. pontjának harmadik bekezdése kifejezetten úgy rendelkezik, hogy e rangsor követése nem kötelező a Tanács számára. Ebből következik, hogy a kiválasztással foglalkozó tanácsadó testület második feladata az, hogy kizárólag tanácsadói minőségben hasonlítsa össze az érintett tagállam által jelölt három jelölt – akik mind teljesítik az európai ügyész feladatainak ellátásához szükséges feltételeket – érdemeit, amely összehasonlításra a Tanács adott esetben alapíthatja az e jelöltek egyikét európai ügyészi álláshelyre kinevező határozatot.
- 67 A jelen ügyben a kiválasztással foglalkozó tanácsadó testületnek a Belga Királyság által az európai ügyészi álláshelyre jelölt három jelöltre vonatkozó, 2020. június 20-i véleményéből – amelynek tartalmát a fenti 14–16. pont ismerteti – kitűnik, hogy e testület a jelentkezések elbírálását és a jelöltek meghallgatását követően úgy ítélte meg, hogy az említett jelöltek teljesítik az európai ügyész feladatainak ellátásához szükséges, a 2017/1939 rendelet 16. cikkének (1) bekezdésében meghatározott feltételeket. E véleményből az is kitűnik, hogy a kiválasztással foglalkozó tanácsadó testület elkészítette a jelöltek preferenciális sorrendjét, amelyben a felperest az első helyre, míg Y. van den Berget a harmadik helyre rangsorolta, és hogy ez a preferenciális sorrend az említett jelöltek képesítéseinek és tapasztalatainak összehasonlításán alapult.
- 68 A különböző COPEN-ülések jegyzőkönyveiből (lásd a fenti 19., 20. és 27. pontot) az is kitűnik, hogy az európai ügyészi álláshelyekre vonatkozó jelentkezések elbírálásának szakaszában a Belga Királyság küldöttsége jelezte, hogy *[bizalmas]*.

- 69 A megtámadott határozat (13) preambulumbekzdéséből (lásd a fenti 32. pontot), valamint a Tanács 2020. október 7-i leveléből (lásd a fenti 34–36. pontot) továbbá kitűnik, hogy a Belga Királyság európai ügyészének kinevezésével kapcsolatban a Tanács határozatát nem a kiválasztással foglalkozó tanácsadó testület által megállapított sorrendre, hanem „az érdeknek más összehasonlítására” alapította. Ugyanezen tényezőkből kitűnik, hogy ezen összehasonlítás keretében különös figyelmet fordítottak arra a körülményre, hogy [*bizalmas*].
- 70 Meg kell tehát állapítani, hogy noha a kiválasztással foglalkozó tanácsadó testület a Belga Királyság által az európai ügyészi álláshelyre jelölt három jelölt képesítése és tapasztalata alapján elvégzett besorolást követően ténylegesen úgy vélte, hogy a felperes volt a legalkalmasabb jelölt az érintett feladatok ellátására, a Tanács a megtámadott határozatot az érdeknek másik összehasonlítására alapította, amelyben a főügyészi testületnek a belga hatóságok által részére megküldött véleménye meghatározó szerepet játszott.
- 71 Márpedig egyrészt emlékeztetni kell arra, hogy a kiválasztással foglalkozó tanácsadó testület működési szabályzata VII.2. pontjának harmadik bekezdése értelmében a kiválasztással foglalkozó tanácsadó testület által az érintett tagállam által jelölt három jelölt képesítése és tapasztalata alapján kialakított sorrend nem kötelező a Tanácsra nézve.
- 72 Másrészt meg kell állapítani, hogy sem a 2017/1939 rendelet 16. cikkének (2) és (3) bekezdésével, sem a kiválasztással foglalkozó tanácsadó testület működési szabályzatával nem ellentétes az, hogy a Tanács az említett 16. cikk (2) és (3) bekezdésében ráruházott hatáskör gyakorlása keretében a valamely tagállam által jelölt három jelölt közül történő választás során figyelembe vegye azokat az információkat, amelyeket a Tanácson belül képviselt tagállamok kormányai, adott esetben maga az érintett tagállam továbbít számára.
- 73 Ebből következik, hogy a felperes tévesen állítja, hogy a megtámadott határozatot az annak elfogadásáról rendelkező eljárási szabályok, és különösen a 2017/1939 rendelet 14. és 16. cikkének, valamint a kiválasztással foglalkozó tanácsadó testület működési szabályzata VI.2. és VII.2. pontjának megsértésével fogadták el.
- 74 Következésképpen az első jogalap első részét mint megalapozatlant el kell utasítani.

Az első jogalap második részéről

- 75 Az első jogalap második részében a felperes arra hivatkozik, hogy a Tanács megsértette a hátrányos megkülönböztetés tilalmát, amikor a Belga Királyság, a Bolgár Köztársaság és a Portugál Köztársaság európai ügyészeinek kinevezéséről szóló határozatát az érdeknek az erre felhatalmazással nem bíró szerv által elvégzett összehasonlítására alapította, miközben ugyanezen kinevezési határozatot az Európai Ügyészségben részt vevő többi tagállam tekintetében a 2017/1939 rendeletnek megfelelően a kiválasztással foglalkozó tanácsadó testület véleményére alapította.
- 76 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy a hátrányos megkülönböztetés tilalma, illetve az egyenlő bánásmód elve az állandó ítélkezési gyakorlat értelmében akkor sérül, ha hasonló helyzeteket eltérő módon kezelnek, vagy eltérő helyzeteket ugyanolyan módon kezelnek, kivéve ha ez a fajta bánásmód objektív módon indokolt (lásd: 2013. december 5-i Solvay kontra Bizottság ítélet, C-455/11 P, nem tették közzé, EU:C:2013:796, 77. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési

gyakorlat; 2021. június 16-i Krajowa Izba Gospodarcza Chłodnictwa i Klimatyzacji kontra Bizottság ítélet, T-126/19, EU:T:2021:360, 47. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

- 77 Márpedig a jelen ügyben, a felperes állításával ellentétben, abból a körülményből, hogy a Tanács nem követte a Belga Királyság, a Bolgár Köztársaság és a Portugál Köztársaság európai ügyészeinek a kiválasztással foglalkozó tanácsadó testület által megállapított sorrendjét, nem következhet, hogy a Tanács a határozatát a jelen ügyben az érdekeknek egy erre felhatalmazással nem bíró szerv által elvégzett összehasonlítására alapította volna.
- 78 Emlékeztetni kell ugyanis arra, hogy a 2017/1939 rendelet rendelkezéseiből és a kiválasztással foglalkozó tanácsadó testület működési szabályzatából kitűnik, hogy az Európai Ügyészségben részt vevő valamely tagállam által jelölt személyek e testület által megállapított sorrendje nem kötelező a Tanácsra nézve, és hogy ez utóbbi figyelembe veheti a Tanácson belül képviselt tagállamok által szolgáltatott információkat az említett jelöltek érdemeinek végső soron általa elvégzendő összehasonlítása keretében (lásd a fenti 71. és 72. pontot).
- 79 Ennélfogva, ahogyan azt a Tanács állítja, az a körülmény, hogy a 2017/1939 rendeletben előírt eljárási szabályok alkalmazása bizonyos esetekben ahhoz vezetett, hogy a Tanács követi a kiválasztással foglalkozó tanácsadó testület által megállapított sorrendet, míg más esetekben eltér e sorrendtől, és határozatát az érdekek más összehasonlítására alapítja, nem alkalmas annak bizonyítására, hogy egyes jelölteket hátrányos megkülönböztetés ért.
- 80 Az első jogalap második részét tehát mint megalapozatlant el kell utasítani, ennél fogva pedig az első jogalapot teljes egészében el kell utasítani.

Az indokolási kötelezettség megsértésére vonatkozó második jogalapról

- 81 A felperes azzal érvel, hogy a megtámadott határozatnak a Hivatalos Lapban közzétett változata nem tartalmaz indokolást azon okokat illetően, amelyek miatt a Tanács úgy döntött, hogy eltér a kiválasztással foglalkozó tanácsadó testület által megállapított preferenciális sorrendtől, és az érdekeknek a Tanács előkészítő szervei által elvégzett másik összehasonlítására támaszkodik.
- 82 A felperes szerint a Tanács 2020. október 7-i levele nem orvosolhatja az indokolás e hiányát. Egyrészt ugyanis utólagosan közölt indokolásról van szó, amely tehát nem szerepel a megtámadott határozat Hivatalos Lapban közzétett változatában. Márpedig valamely határozat indokolásának, amelynek éppen az a célja, hogy megalapozza e határozatot és igazolja azon döntést, amelyet a Tanács e határozat elfogadásával hozott, a határozat elfogadásának időpontjában fenn kell állnia és azonosítva kell lennie.
- 83 Másrészt az e levélben előadott indokok nem relevánsak, mivel ellentétesek az európai ügyészi álláshelyre benyújtott jelentkezések 2017/1939 rendelettel bevezetett értékelési rendszerével. A felperes itt arra a körülményre hivatkozik, hogy a Tanács a Belga Királyság európai ügyészévé kinevezett jelölt kiválasztását azzal indokolta, hogy *[bizalmas]*. A felperes e tekintetben arra is hivatkozik, hogy a Tanács a döntését azzal indokolta, hogy *[bizalmas]*. A felperes szerint e körülmények nem igazolhatták azt, hogy a Tanács elsőbbséget biztosítson valamely nemzeti hatóság véleményének, a hatáskörrel rendelkező uniós szerv, vagyis a kiválasztással foglalkozó tanácsadó testület véleményéhez képest. Továbbá a felperes szerint a *[bizalmas]*-hoz kapcsolódó szempont nem igazolhatja a kinevezett jelölt jelentkezésének előnyben részesítését a felperesével szemben.

- 84 A Tanács és a Belga Királyság vitatja a felperes érveit.
- 85 Mindenekelőtt emlékeztetni kell arra, hogy az EUMSZ 296. cikkben és az Alapjogi Charta 41. cikke (2) bekezdésének c) pontjában előírt indokolási kötelezettség a szóban forgó jogi aktus jellegétől és meghozatalának körülményeitől függ. Az indokolásnak világosan és egyértelműen kell tartalmaznia az intézmény érvelését oly módon, hogy lehetővé tegye egyrészt az érdekelt számára jogaik védelme és a döntés megalapozottságának megítélhetősége érdekében a meghozott intézkedés indokainak megismerését, másrészt a bíróság számára a jogszerűség felülvizsgálatára vonatkozó hatásköre gyakorlását (lásd ebben az értelemben: 2020. június 11-i Bizottság kontra Di Bernardo ítélet, C-114/19 P, EU:C:2020:457, 29. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 86 Ebből következik, hogy az indokolást főszabály szerint az érdekelttel az őt hátrányosan érintő határozattal egy időben kell közölni, és az indokolás hiányát nem teheti szabályossá azon tény, hogy az érdekelt az uniós bíróság előtti eljárás során megismeri a határozat indokolását (2008. február 28-i Neirinck kontra Bizottság ítélet, C-17/07 P, EU:C:2008:134, 50. pont; 2020. június 11-i Bizottság kontra Di Bernardo ítélet, C-114/19 P, EU:C:2020:457, 51. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 87 A jelen ügyben meg kell állapítani, hogy a megtámadott határozattal a Tanács az Európai Ügyészség létrehozására irányuló megerősített együttműködésben részt vevő minden egyes tagállam esetében a jelölt három személy egyikét választotta ki és nevezte ki az európai ügyész tisztségére.
- 88 Márpedig egyrészt meg kell állapítani, hogy a kinevezésről szóló ilyen határozat nem tekinthető általános hatályú aktusnak, mivel nem általánosan és absztrakt módon meghatározható személycsoportokra vonatkozik, és az Unió összes jogalánya, akik az Európai Parquet hatáskörébe tartoznak, szintén nem tekinthetők a kinevezésről szóló határozattal érintett személyek ilyen kategóriájának. Az a körülmény, hogy a megtámadott határozatot közzétették a Hivatalos Lapban, nem változtatja meg annak jogi jellegét (lásd: 2021. július 8-i Mendes de Almeida kontra Tanács végzés, T-75/21, nem tették közzé, fellebbezés alatt, EU:T:2021:424, 51. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 89 Másrészt meg kell állapítani, hogy az Európai Ügyészség létrehozására irányuló megerősített együttműködésben részt vevő tagállamok által jelölt bizonyos jelölteknek az európai ügyész tisztségére való kinevezésről szóló határozat elválaszthatatlanul kapcsolódik az e tagállamok által jelölt más személyek e tisztségre való kinevezésének hallgatóságos elutasításához (lásd: 2021. július 8-i Mendes de Almeida kontra Tanács végzés, T-75/21, nem tették közzé, fellebbezés alatt, EU:T:2021:424, 52. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 90 Ebből következik, hogy a megtámadott végzésre az egyedi aktusok összefüggő sorozataként kell tekinteni, amely a címzettjeitől eltérő személyeknek okoz sérelmet, vagyis az Európai Ügyészségben részt vevő tagállamok által jelölt azon jelölteknek, akiket a Tanács nem nevezett ki európai ügyésznek (lásd: 2021. július 8-i Mendes de Almeida kontra Tanács végzés, T-75/21, nem tették közzé, fellebbezés alatt, EU:T:2021:424, 53. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

- 91 Meg kell tehát állapítani, hogy a fenti 85. és 86. pontban hivatkozott ítélkezési gyakorlatra tekintettel a megtámadott határozat indokolását, amennyiben az hallgatólagosan elutasította a felperesnek a Belga Királyság európai ügyészi álláshelyére vonatkozó jelentkezését, főszabály szerint ugyanakkor kellett közölni vele, mint a megtámadott határozatot.
- 92 E tekintetben meg kell állapítani, hogy a Hivatalos Lapban közzétett megtámadott határozatban szereplő egyetlen indokolás annak (13) preambulumbekzdésében található. Az ugyanis jelzi, hogy „[a] Belgium, Bulgária és Portugália által jelölt személyeket illetően a Tanács – az említett jelöltek érdemeinek a Tanács érintett előkészítő szerveiben elvégzett eltérő értékelése alapján – nem követte a kiválasztással foglalkozó tanácsadó testület preferenciájának nem kötelező jellegű sorrendjét”.
- 93 A felperes azt állítja, hogy ez az indokolás nem tette lehetővé számára azon okok megértését, amelyek miatt a Tanács úgy döntött, hogy eltér a kiválasztással foglalkozó tanácsadó testület által felállított preferenciális sorrendtől, amely őt jelölte meg a Belga Királyság által jelölt személyek közül az európai ügyészi feladatok ellátására legalkalmasabb jelöltként. A felperes szerint ugyanis a Tanács a kiválasztással foglalkozó tanácsadó testület véleményének tartalmára tekintettel köteles volt indokolni, hogy miért döntött úgy, hogy eltér ettől a preferenciális sorrendtől.
- 94 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy nem szükséges, hogy az indokolás valamennyi jelentőséggel bíró tény- és jogkérdésre külön kitérjen, mivel azt, hogy valamely aktus indokolása megfelel-e az EUMSZ 296. cikk követelményeinek, nem pusztán a szövegére figyelemmel kell megítélni, hanem az összefüggéseire, valamint az érintett tárgyra vonatkozó jogszabályok összességére való tekintettel is (lásd: 2006. szeptember 6-i Portugália kontra Bizottság ítélet, C-88/03, EU:C:2006:511, 88. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 95 Márpedig, ahogyan az a fenti 66. pontban szerepel, a kiválasztással foglalkozó tanácsadó testület működési szabályzata VII.2. pontjának harmadik bekezdéséből kitűnik, hogy a Belga Királyság által az európai ügyészi tisztségre jelölt három jelöltet illetően az e testület által e jelöltek képesítése és tapasztalata alapján kialakított sorrend nem köti a Tanácsot. A Tanács tehát szabadon dönthetett arról, hogy elfogadja az említett sorrendet, vagy határozatát a jelöltek érdemeinek más összehasonlítására alapítja.
- 96 Ennélfogva a felperes tévesen hivatkozik arra, hogy a megtámadott határozat indokolásának lehetővé kellett volna tennie számára annak megértését, hogy a Tanács miért döntött úgy, hogy nem követi a kiválasztással foglalkozó tanácsadó testület által felállított preferenciális sorrendet.
- 97 Meg kell azonban állapítani, hogy a Tanács állításával ellentétben a megtámadott határozat (13) preambulumbekzdésében foglalt indokolás önmagában nem teszi lehetővé sem a felperes, sem a Törvényszék számára annak megértését, hogy a Tanács miért vélte úgy, hogy a Belga Királyság európai ügyészi álláshelyére kinevezett jelölt jelentkezése több érdemet sorakoztat fel, mint a felperesé.
- 98 A Tanács azon érve, amely szerint a felperes megérthette, hogy a kinevezett jelölt jelentkezését miért részesítették előnyben, mivel megkapta a belga főügyészi testület, valamint a kiválasztással foglalkozó tanácsadó testület véleményének rá vonatkozó részét, nem kérdőjelezheti meg e megállapítást, mivel a megtámadott határozat egyáltalán nem tartalmaz arra vonatkozó információt, hogy a Tanács e határozatot a Belga Királyság által a főügyészi testületnek és a szövetségi ügyésznek az európai ügyészi tisztség betöltésére legalkalmasabb jelöltre vonatkozó véleményével kapcsolatban nyújtott információkra alapozta.

- 99 Mindazonáltal meg kell állapítani, hogy a 2020. október 7-i levelében, amelynek tartalmát a fenti 34–36. pont ismerteti, a Tanács kellően részletesen kifejtette azokat az indokokat, amelyek miatt úgy vélte, hogy a kinevezett jelölt alkalmasabb az európai ügyészi feladatok ellátására, mint a másik két jelölt.
- 100 Ennélfogva, noha helyénvaló lett volna, hogy a felperes jelentkezése elutasításának kiegészítő indokait a megtámadott határozatnak a Hivatalos Lapban történő közzétételével egyidejűleg közöljék vele, meg kell állapítani, hogy a felperes az említett indokokról a Tanács 2020. október 7-i levelében – vagyis a kereset benyújtását megelőzően – tudomást szerezhette, és hogy a jelen ügyben az ilyen közlés lehetővé tette számára e határozat megalapozottságának értékelését és jogainak védelmét, amit a harmadik jogalap alátámasztására felhozott, kifejezetten a Tanács a 2020. október 7-i levelében szereplő indokokra vonatkozó érvek bizonyítanak.
- 101 Ebből következik, hogy a felperes e tekintetben nem hivatkozhat eredményesen az indokolási kötelezettségnek a fenti 85. és 86. pontban hivatkozott ítélkezési gyakorlatban kifejtett megsértésére.
- 102 Egyébiránt emlékeztetni kell arra, hogy az EUMSZ 296. cikk második bekezdésének megsértésére alapított jogalap különbözik a nyilvánvaló értékelési hibára vonatkozó jogalaptól. Ugyanis míg az előbbi, amely az indokolás hiányára vagy elégtelenségére irányul, lényeges eljárási szabálynak az EUMSZ 263. cikk értelmében vett megsértése körébe tartozik, és olyan imperatív jogalapot képez, amelyet az uniós bíróságnak hivatalból figyelembe kell vennie, addig a második, amely a határozat érdemi jogszerűségére vonatkozik, az EUM-Szerződés alkalmazására vonatkozó jogi rendelkezés ugyancsak az EUMSZ 263. cikk értelmében vett megsértését jelenti, amelyet az uniós bíróság csak akkor vehet figyelembe, ha arra a felperes hivatkozik. Az indokolási kötelezettség tehát a megtámadott határozat indokolásának megalapozottságához képest különálló kérdés (lásd ebben az értelemben: 1998. április 2-i Bizottság kontra Sytraval és Brink's France ítélet, C-367/95 P, EU:C:1998:154, 67. pont).
- 103 Ennélfogva – mivel azokat az indokolási kötelezettség megsértésére alapított jogalap alátámasztására hozták fel – mint hatástalanokat el kell utasítani a felperes arra vonatkozó érveit, hogy a Tanács által a 2020. október 7-i levélben előadott indokok ellentétesek voltak az európai ügyészi álláshelyre benyújtott jelentkezések 2017/1939 rendelettel bevezetett értékelési rendszerével amiatt, hogy a Tanács a belga főügyészi testület véleményét részesítette előnyben a kiválasztással foglalkozó tanácsadó testület véleményéhez képest.
- 104 Mindenesetre, mivel ezek az érvek nagyrészt megegyeznek a felperes által a harmadik jogalap alátámasztására felhozott érvekkel annyiban, amennyiben e jogalap nyilvánvaló értékelési hibán alapul, ezen érveket e jogalap keretében kell megvizsgálni.
- 105 Ebből következik, hogy az indokolási kötelezettség megsértésére vonatkozó második jogalapot mint megalapozatlant el kell utasítani.

A megfelelő ügyintézés elvének és a gondoskodási kötelezettségnek a megsértésére és nyilvánvaló mérlegelési hiba elkövetésére vonatkozó harmadik jogalapról

- 106 A felperes szerint a megfelelő ügyintézéshez való jog keretében az Alapjogi Charta 41. cikkének (1) bekezdése rögzíti a pártatlan és tisztességes eljáráshoz való jogot. Közzolgálati ügyekben, különösen ami a közhivatalokba való kinevezést vagy jelölést illeti, ezen elv olyan gondoskodási kötelezettség létrejöttét eredményezi, amely magában foglalja, hogy valamely iratcsomó

vizsgálata során – főként diszkrecionális jogkör gyakorlása esetén – az adminisztráció köteles objektív módon megvizsgálni az elé terjesztett összes körülményt. A felperes megjegyzi, hogy az Európai Unió Közszolgálati Törvényszéke úgy ítélte meg, hogy valamely intézmény megsértette a megfelelő ügyintézés elvét és a gondoskodási kötelezettséget, továbbá nyilvánvaló mérlegelési hibát követett el azért, hogy egy felvételi eljárás során tartózkodott attól, hogy a rendelkezésre álló mérlegelési jogkört konkrétan gyakorolja, és elmulasztotta figyelembe venni a felperes érdekében álló azon tényezőket, amelyek egyrészt a felvételre alkalmazandó szabályokra, másrészt az érintett képesítéseire és érdemeire vonatkoztak, ekképpen mérlegelési jogkörét nem gyakorolta konkrétan és a szóban forgó tények összességét tekintetbe véve.

- 107 A jelen ügyben, mivel a Tanács által hozott, az egyik jelöltnek az érintett tagállam európai ügyészi tisztségére való kiválasztására és kinevezésére vonatkozó döntést csak a kiválasztással foglalkozó tanácsadó testület indokolással ellátott véleményének beszerzését követően lehetett meghozni, és mivel e testület feladata az, hogy a jelölteket a képesítésük és a tapasztalatuk szerint rangsorolja, mindenképpen a Tanács feladata lett volna, hogy valamely jelölt kiválasztását és kinevezését igazolja, tényleges és konkrét módon elvégezve a jelöltek érdemeinek összehasonlítását, amelyre sor kerülhetett akár a kiválasztással foglalkozó tanácsadó testület véleményére való hivatkozással, akár úgy, hogy az e véleményben szereplő megállapítások alapján maga végzi el az összehasonlítást.
- 108 Ezenkívül a felperes azt állítja, hogy a Tanács köteles volt határozatát az érdekek objektív adatokon alapuló összehasonlítására alapozni, nevezetesen a jelentkezéseknek az európai ügyészi feladatok ellátásához szükséges képesítésekkel való összehasonlítására. A felperes szerint, tekintettel a szakmai tapasztalatának széles körére mind a pénzügyi bűncselekmények kinyomozása és üldözése, mind a bűnügyi igazságügyi együttműködés területén, az érdekek ilyen összehasonlításának annak megállapítására kellett volna vezetnie a Tanácsot, hogy ez a tapasztalat viszonylag szélesebb körű, mint a kinevezett jelölté, ami egyértelműen kitűnik a kiválasztással foglalkozó tanácsadó testület véleményéből. Márpedig a Tanács nem végezte el az érdekek ilyen összehasonlítását, hanem csupán arra szorítkozott, hogy megismételje a belga hatóságok által benyújtott írásbeli indokolásban szereplő, a kiválasztott jelölt érdemeire vonatkozó információkat, anélkül hogy azokat összehasonlította volna a többi jelölt, többek között a felperes érdemeivel.
- 109 A felperes továbbá azt rója fel a Tanácsnak, hogy anélkül részesítette előnyben a belga főügyészi testület véleményét a kiválasztással foglalkozó tanácsadó testület véleményével szemben, hogy állást foglalt volna ez utóbbi tartalmáról, és megindokolta volna az attól való eltérést.
- 110 A felperes emellett azt állítja, hogy az iratokra tekintettel nem ellenőrizték azon állítást, amely szerint a főügyészi testület és a szövetségi ügyész álláspontja többek között a jelöltek teljes szakmai pályafutása során nyújtott teljesítményének általános értékelésén alapult. Ezzel szemben a felperes szerint a kiválasztással foglalkozó tanácsadó testület a maga részéről értékelését helyesen többek között a jelölt személyek szakmai előmenetelére alapozta, a felperes pedig egyébként – ahogyan azt az említett testület véleményében hangsúlyozta – jelentős vezetői tapasztalattal rendelkezik, ami a Belga Királyság által jelölt másik két jelölt esetében nem áll fenn.
- 111 A felperes ezenkívül azzal érvel, hogy a Tanács által az ellenkérelemben tett azon állítást, amely szerint a Tanács „különösen nagyra értékelte a jelölteknek a tagállamok központi szintű büntetőjogi politikái végrehajtásának meghatározásához és koordinálásához kapcsolódó készségeit és tapasztalatát, ideértve a büntetőügyekben folytatott igazságügyi együttműködést, valamint a magas szintű koordinációs és felügyeleti feladatok ellátására való képességet”, nem

támasztja alá sem az iratok tartalma, különösen a megtámadott határozat indokolása, és nem igazolhatja a kinevezett jelölt előnyben részesítését, tekintettel arra, hogy a felperes e területeken viszonylag szélesebb körű tapasztalattal rendelkezik.

- 112 A felperes arra is hivatkozik, hogy a Tanács azon állítása, amely szerint „rámutatott, hogy a [Belga Királyság] által jelölt másik két jelölttel – köztük a felperessel – kapcsolatban a főügyészi testület jelentős fenntartásokat fogalmazott meg”, nem felel meg az iratokból kitűnő valóságnak. A felperes pontosítja, hogy a rá vonatkozó vélemény E pontja szerint „a [...] korábbi és jelenlegi feladatkörei, különösen a gazdasági, pénzügyi és adóügyi bűncselekmények elleni küzdelem terén, valamint az OCSC (európai – ARO – és nemzetközi – CARIN – feladatok) igazgatása keretében szerzett tapasztalata előnyt jelentenek az Európai Ügyészség európai ügyészeként ellátandó feladatok tekintetében.”
- 113 Végül a felperes megjegyzi, hogy az ugyanezen vélemény E. pontjában szereplő azon állítást, amely szerint „[a felperes] nem tudta meggyőzni a főügyészi testületet arról, hogy kellően világos elképzelése van a jövőbeli Európai Ügyészség és annak nemzeti ügyésze feladatairól” relativizálni kell, mivel pontosan egy nemzeti hatóságtól származik, és mindenképpen össze kell vetni a felperes jelentkezésének a kiválasztással foglalkozó tanácsadó testület által az indokolással ellátott véleményében elvégzett értékelésével.
- 114 A Tanács és a Belga Királyság vitatja a felperes érveit.
- 115 Meg kell állapítani, hogy a felperes azt kifogásolja, hogy a Tanács tévesen alapította a megtámadott határozatot a belga hatóságok által a kiválasztással foglalkozó tanácsadó testület által megállapított preferenciális sorrendtől való eltérésre irányuló álláspont alátámasztására szolgáltatott írásbeli indokolásban szereplő tényezőkre, miközben ezen információk csupán a kinevezett jelölt érdemeire vonatkoztak, és nem tartalmazták e jelölt érdemeinek a másik két jelölt érdemeivel, köztük a felperesével való összehasonlítását. Ezenkívül a felperes szerint a kinevezett jelöltéhez viszonyítva szélesebb körű szakmai tapasztalatának a Tanácsot annak megállapítására kellett volna vezetnie, hogy a felperes a legjobb jelölt az európai ügyészi feladatok ellátására.
- 116 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy valamely intézmény széles mérlegelési jogkörrel rendelkezik a betöltendő állásra pályázók érdemeinek értékelése és összehasonlítása során, és hogy ezen értékelés elemei nem csupán az érdekeltek szakértelmétől és szakmai értékétől, hanem azok jellemétől, magatartásától és személyiségük egészétől is függenek (lásd: 2005. február 3-i Mancini kontra Bizottság ítélet, T-137/03, EU:T:2005:33, 97. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 117 Ez még inkább igaz akkor, ha a betöltendő álláshely nagy felelősséggel jár (2005. február 3-i Mancini kontra Bizottság ítélet, T-137/03, EU:T:2005:33, 98. pont).
- 118 A jelen ügyben meg kell jegyezni, hogy a 2017/1939 rendelet 9. cikke értelmében az európai ügyészek az Európai Főügyésszel együtt alkotják az Ügyészi Kollégiumot, amelynek feladata a döntéshozatal olyan stratégiai ügyekben, mint az Európai Ügyészség prioritásainak, valamint a nyomozásokra és a vádhatósági eljárásra vonatkozó stratégiájának meghatározása (lásd az említett rendelet (24) preambulumbekzdését), valamint konkrét ügyek nyomán felmerülő általános kérdésekben, különösen annak érdekében, hogy biztosítsák az összes tagállamban az európai ügyészség büntetőeljárásra vonatkozó politikájának koherenciáját és hatékonyságát. Az

említett kollégium elfogadja az Európai Ügyészség belső eljárási szabályzatát, valamint a belső szervezeti felépítéssel és működésének különböző adminisztratív vonatkozásaival kapcsolatos egyéb határozatokat.

- 119 Ezenfelül a 2017/1939 rendelet 12. cikke (1), (3) és (5) bekezdésének megfelelően az európai ügyészek különböző feladatokat vállalnak. Többek között felügyelik azokat a nyomozásokat és vádhatósági eljárásokat, amelyekért az ügyben a származási tagállamukban eljáró delegált európai ügyészek felelősek. Utasításokat adhatnak az eljáró delegált európai ügyész számára, saját származási tagállamukban összekötőként működnek és az információs csatorna szerepét töltik be az állandó tanácsok és a delegált európai ügyészek között. Továbbá a tagállamukban ellenőrzik az Európai Ügyészség feladatainak végrehajtását, ideértve azt is felügyelik, hogy saját tagállamukban az Európai Ügyészre bízott feladatokat lássák el, ideértve a nemzeti hatóságok és az európai ügyészség közötti joghatósági összeütközések elkerülését is. A delegált európai ügyészeketől eltérően az európai ügyészeknek nem feladata a nyomozás lefolytatása, a vádhatósági eljárás lefolytatása és az ügyek tagállami bíróságok elé vitele.
- 120 Egyébiránt az Európai Ügyészségnek a 2017/1939 rendelet 104. cikkében előírtaknak megfelelően a büntetőügyekben folytatott nemzetközi együttműködés különböző jogi eszközei alapján történő együttműködés céljából el kell látnia a központi hatóság feladatait, a tagállamok központi hatóságaihoz hasonlóan (lásd továbbá e rendelet (109) preambulumbekzdését).
- 121 Ebből következik, hogy az európai ügyészeknek magas szintű feladatokat kell ellátniuk, amit egyébként megerősít az AD 13 besorolási fokozat, amelybe kinevezik őket, és amely az Európai Unió tisztviselői személyzeti szabályzatának I. melléklete szerint tanácsadói vagy azonos rangú tisztségnek felel meg. Az európai ügyészi tisztség tehát az igazgatói (AD 15-AD 14) és az egységvezetői vagy azzal egyenértékű (AD 9-AD 14) feladatkörök között helyezkedik el.
- 122 Ennélfogva a fenti 116. és 117. pontban hivatkozott ítélkezési gyakorlatnak megfelelően a Tanács széles mérlegelési mozgástérrel rendelkezik valamely tagállam európai ügyészi álláshelyére jelölt személyek érdemeinek értékelése és összehasonlítása terén.
- 123 A felperes által előadott érveket tehát a Tanács rendelkezésére álló széles mérlegelési mozgástérrel tekintettel kell értékelni.
- 124 Először is, ami a felperes azon érvét illeti, amely szerint a Tanács nem végezte el a Belga Királyság által jelölt három személy érdemeinek összehasonlítását, hanem csupán az e tagállam által szolgáltatott azon tényezőkre támaszkodott, amelyek kizárólag a kinevezett jelölt érdemeire vonatkoztak, meg kell állapítani, hogy 2020. február 27-i írásbeli indokolásban a belga hatóságok jelezték a Tanácsnak, hogy *[bizalmas]*.
- 125 Ezenkívül rá kell mutatni, hogy 2020. október 7-i levelében, mielőtt részletesen ismertette volna a kinevezett jelölt szakmai tapasztalatát, a Tanács jelezte, hogy *[bizalmas]*.
- 126 Meg kell tehát állapítani, hogy noha a megtámadott határozatnak a 2020. október 7-i levéllel kiegészített indokolása nem tartalmazza a Belga Királyság által jelölt mindhárom jelölt érdemeinek részletes összehasonlító értékelését, ezen indokolásból kitűnik, hogy a Tanács úgy ítélte meg, hogy a kinevezett jelöltnek az említett levélben részletezett érdemei jelentősebbek, mint a másik két jelölté, köztük a felperesé.

- 127 El kell tehát utasítani a felperes azon érvét, amely szerint a Tanács a megtámadott határozatot nem a Belga Királyság által az európai ügyészi álláshelyre jelölt három jelölt érdemeinek összehasonlítására alapította.
- 128 Másodszor, a felperes azon érvét illetően, amely szerint a Tanács tévesen támaszkodott a belga főügyészi testület véleményére anélkül, hogy e véleményt a kiválasztással foglalkozó tanácsadó testület véleményével összevetette volna, elegendő emlékeztetni arra, hogy – ahogyan az a fenti 63. pontban megállapításra került – a Belga Királyság által jelölt személyeknek a kiválasztással foglalkozó tanácsadó testület által kialakított sorrendje nem volt kötelező a Tanácsra nézve.
- 129 Harmadszor, ami a felperes azon érvét illeti, hogy a Tanács tévesen jelezte, hogy a főügyészi testület jelentős fenntartásokat fogalmazott meg vele szemben, rá kell mutatni, hogy az említett testület véleménye ténylegesen az alábbi pozitív értékelést tartalmazza: „a [felperes] korábbi és jelenlegi feladatkörei, különösen a gazdasági, pénzügyi és adóügyi bűncselekmények elleni küzdelem terén, valamint az OCSC (európai – ARO – és nemzetközi – CARI – feladatok) igazgatása keretében szerzett tapasztalata előnyt jelentenek az Európai Ügyészség európai ügyészeként ellátandó feladatok tekintetében.” Ugyanezen véleményben azonban az is szerepel, hogy „[a felperes] nem tudta meggyőzni a főügyészi testületet arról, hogy kellően világos elképzelése van a jövőbeli Európai Ügyészség és annak nemzeti ügyésze feladatairól”. Ezenkívül hangsúlyozni kell, hogy véleményének végkövetkeztetéseként a főügyészi testület „az európai ügyészi megbízatásra vonatkozóan fenntartásos véleményt adott ki (nagyon kedvező – kedvező – fenntartásos – kedvezőtlen skálán)”. A Tanács tehát nem követett el hibát, amikor a 2017. október 7-i levélben jelezte, hogy a főügyészi testület jelentős fenntartásokat fogalmazott meg a felperesnek az európai ügyészi álláshelyre való jelentkezését illetően.
- 130 Negyedszer, a felperes azon érvét illetően, amely szerint szakmai tapasztalata szélesebb körű, mint a kinevezett jelölté, meg kell állapítani, hogy – amint az a Tanács 2020. október 7-i leveléből kitűnik, [*bizalmas*]. E körülmények között, tekintettel a Tanács rendelkezésére álló széles mérlegelési mozgástérre, az a körülmény, hogy a felperes szakmai tapasztalata ezen a téren szélesebb körű volt, mint a kinevezett jelölté, még ha bizonyítottan tekintjük is, nem támasztja alá, hogy a Tanács nyilvánvaló mérlegelési hibát követett volna el.
- 131 A fenti megfontolásokra tekintettel meg kell állapítani, hogy a felperes nem bizonyította, hogy a Tanács a jelen ügyben túllépte széles mérlegelési jogkörének korlátait, amikor Y. van den Berget választotta és nevezte ki az európai ügyész tisztségére.
- 132 Egyébiránt a Tanácshoz hasonlóan meg kell állapítani, hogy a felperes által a megfelelő ügyintézés elve és a gondoskodási kötelezettség állítólagos megsértésének bizonyítása érdekében előadott érvelés azon az előfeltevésen alapul, amely szerint, ha a Tanács a jelen ügyben tiszteletben tartotta volna az ezen elvekből eredő kötelezettségeket, a felperesnek az európai ügyészi álláshelyre való jelentkezését szükségszerűen elfogadták volna. Márpedig meg kell állapítani, hogy az ilyen érvelés keveredik a felperes által az indokolási kötelezettség megsértésére vonatkozó második jogalap keretében előadott kifogásokkal, valamint a jelen jogalap azon részével, amely nyilvánvaló mérlegelési hiba elkövetésén alapul, és amelyeket el kellett utasítani.
- 133 E körülmények között a harmadik jogalapot mint megalapozatlant el kell utasítani.
- 134 A fenti megfontolások összességére tekintettel a keresetet el kell utasítani.

A költségekről

- 135 Az eljárási szabályzat 134. cikkének (1) bekezdése alapján a Törvényszék a pervesztes felet kötelezi a költségek viselésére, ha a pernyertes fél ezt kérte. Mivel a felperes pervesztes lett, a Tanács kérelmének megfelelően kötelezni kell a saját költségeinek viselésén felül a Tanács részéről felmerült költségek viselésére.
- 136 Az eljárási szabályzat 138. cikkének (1) bekezdése alapján az eljárásba beavatkozó tagállamok maguk viselik saját költségeiket. A Belga Királyság tehát maga viseli saját költségeit.

A fenti indokok alapján

A TÖRVÉNYSZÉK (kilencedik tanács)

a következőképpen határozott:

- 1) **A Törvényszék a keresetet elutasítja.**
- 2) **A Törvényszék Jean-Michel Verelstet kötelezi a saját költségein felül az Európai Unió Tanácsa részéről felmerült költségek viselésére.**
- 3) **A Belga Királyság maga viseli saját költségeit.**

Costeira

Kancheva

Perišin

Kihirdetve Luxembourgban, a 2022. január 12-i nyilvános ülésen.

Aláírások